

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 233

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 19 martie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
51.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2–3
237.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	3
★		
250.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui consilier de stat	4
251.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui membru din Consiliul de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	4
252.	— Decret pentru numirea în funcție a unui consilier de stat.....	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 622 din 21 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură penală	5–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
399/704/346.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, al președintelui Autorității Vamale Române și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru aprobarea criteriilor de aplicare a sancțiunii complementare de suspendare a activității, prevăzute la art. LVI alin. (13) din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung	7–8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002
privind circulația pe drumurile publice****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(1) Persoanele responsabile, prevăzute la alin. (1), au următoarele obligații:

a) să asigure instalarea, întreținerea și verificarea semnalizării rutiere, în conformitate cu standardele în vigoare;

b) să instaleze indicatoare rutiere și alte mijloace de semnalizare rutieră sau dispozitive speciale pe drumurile publice din localitatea aflată în zona de administrare, inclusiv cele de intrare și ieșire, cu aceste semnificații;

c) să aplice/să instaleze, să întrețină și să verifice calitatea mijloacelor de semnalizare rutiere, în conformitate cu standardele în vigoare.

(12) Administratorul drumului public, conform competențelor ce îi revin, cu avizul poliției rutiere, este obligat să aplice marcaje rutiere rezonatoare transversale sau alte dispozitive de calmare a traficului, înainte de intrarea în localitate, de trecerea pentru pietoni și de trecerea la nivel cu o cale ferată, marcaje rutiere rezonatoare longitudinale, precum și marcaje pentru zone cu risc crescut de accidente, în cazurile prevăzute de reglementările în vigoare.”

2. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Administratorul drumului public sau, după caz, antreprenorul ori executantul lucrărilor este obligat să semnalizeze corespunzător, cât mai repede posibil, orice obstacol sau lucrare aflată pe platforma drumului, care stânjenește sau pune în pericol siguranța circulației, conform reglementărilor tehnice specifice semnalizării temporare, și să ia toate măsurile de înlăturare a acestora.”

3. La articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Administratorul drumului public sau, după caz, antreprenorul ori executantul lucrărilor este obligat să ia toate măsurile de înlăturare a indicatoarelor și mijloacelor de semnalizare rutieră temporară la finalizarea lucrărilor, astfel încât să nu stânjenească sau să pună în pericol siguranța circulației.”

4. La articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritățile publice locale sunt obligate să amenajeze stațiile mijloacelor de transport public de persoane, prevăzute cu alveole sau refugii, cu avizul poliției rutiere și în conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice specifice.”

5. La articolul 30, alineatul (2) și litera b) a alineatului (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Mijloacele de semnalizare rutieră se constituie într-un sistem unitar, se realizează și se instalează conform standardelor și reglementărilor tehnice specifice în vigoare, astfel încât să fie observate cu ușurință și de la o distanță adecvată, atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte, de cei cărora li se adresează și trebuie să fie în deplină concordanță între ele, precum și într-o stare tehnică de funcționare corespunzătoare.

b) lipirea de afișe, inscripții sau înscrisuri pe fața activă a indicatoarelor ori pe dispozitivele ce servesc la semnalizarea rutieră, inclusiv pe suporturile acestora.”

6. La articolul 33, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Semnalizarea și amenajările rutiere se definesc și se realizează în conformitate cu standardele și reglementările tehnice specifice în vigoare.”

7. Articolul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — Autovehiculele care efectuează transport rutier agabaritic, cele de însoțire a acestora, precum și cele care transportă mărfuri și/sau deșeuri periculoase trebuie să aibă montate sau să fie dotate cu echipamentele specifice prevăzute de reglementările în vigoare, precum și semnalele speciale de avertizare cu lumină galbenă, prevăzute la art. 32 alin. (1) lit. c), iar conducătorii acestora trebuie să le mențină în funcțiune pe toată perioada deplasării pe drumul public.”

8. La articolul 81, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul accidentelor de circulație din care a rezultat decesul sau, după caz, vătămarea corporală a uneia sau mai multor persoane, polițistul investit cu cercetarea la locul faptei este obligat:

a) să menționeze în actele de constatare existența ori inexistența modului de semnalizare rutieră și calitatea acesteia;

b) să înregistreze prin foto și video existența sau inexistența semnalizării rutiere ori vicii ale acesteia.

(2²) În cazul accidentelor din care au rezultat numai pagube materiale, aceste obligații se îndeplinesc de polițistul investit cu soluționarea acestora, numai dacă cel puțin una dintre persoanele implicate solicită constatarea inexistenței semnalizării ori vicii ale acesteia.”

9. La articolul 105, punctele 1—4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. nesemnalizarea sau semnalizarea necorespunzătoare a drumului public sau a trecerilor la nivel cu calea ferată, conform standardelor și reglementărilor tehnice în vigoare; neînlăturarea

obstacolelor care împiedică vizibilitatea conducătorilor de vehicule la trecerile la nivel cu calea ferată;

2. neîndeplinirea obligațiilor de instalare, aplicare și verificare a mijloacelor de semnalizare rutieră, precum și a dispozitivelor speciale de acest fel;

3. neșemnalizarea sau semnalizarea necorespunzătoare, conform standardelor și reglementărilor tehnice în vigoare, a obstacolelor sau lucrărilor aflate în zona drumului public;

4. neasigurarea stării de viabilitate a oricărui element, parte integrantă a drumului public, potrivit reglementărilor tehnice în vigoare, precum și neluarea măsurilor de înlăturare a obstacolelor aflate pe aceste elemente;”.

10. La articolul 105, după punctul 30 se introduce un nou punct, punctul 31, cu următorul cuprins:

„31. nerespectarea obligației de către administratorul drumului public sau, după caz, antreprenorul ori executantul lucrărilor de a lua toate măsurile de înlăturare a indicatoarelor și mijloacelor de semnalizare rutieră temporară la finalizarea lucrărilor.”

11. La articolul 122, literele b), d) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) ia măsuri pentru instalarea, aplicarea, verificarea și întreținerea mijloacelor de semnalizare rutieră, precum și a echipamentelor destinate siguranței circulației pe drumurile din administrarea sa, cu respectarea standardelor și reglementărilor tehnice în vigoare, ținând evidența acestora;

d) stabilește condițiile tehnice și metodologia de omologare și certificare a echipamentelor, dotărilor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare pentru vehicule;

l) certifică și/sau omologhează echipamentele, dotările, piesele de schimb și materialele de exploatare pentru vehiculele fabricate în țară sau importate;”.

12. La articolul 128 alineatul (1), literele b) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) iau măsuri pentru instalarea, aplicarea, verificarea și întreținerea mijloacelor de semnalizare rutieră și a echipamentelor destinate siguranței circulației, conform standardelor și reglementărilor tehnice în vigoare, ținând evidența acestora;

e) iau măsuri pentru amenajarea de trotuare și drumuri laterale pentru circulația pietonilor, vehiculelor cu tracțiune animală, a tractoarelor, de piste pentru biciclete, precum și de benzi destinate exclusiv transportului public de persoane pe drumurile pe care le administrează, conform standardelor și reglementărilor tehnice în vigoare și cu avizul poliției rutiere;”.

Art. II. — În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi, Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se aprobă prin hotărâre de Guvern, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 18 martie 2024.
Nr. 51.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind
circulația pe drumurile publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 martie 2024.
Nr. 237.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru eliberarea din funcție a unui consilier de stat

În temeiul dispozițiilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 3 și 4 din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Gheorghe Angelescu se eliberează din funcția de consilier de stat.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 martie 2024.
Nr. 250.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru eliberarea din funcție a unui membru din Consiliul de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Lenuța Cobuz se eliberează din funcția de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 martie 2024.
Nr. 251.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea în funcție a unui consilier de stat

În temeiul dispozițiilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 3 și 4 din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Lenuța Cobuz se numește în funcția de consilier de stat.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 martie 2024.
Nr. 252.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 622**

din 21 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan-Sorin Buță în Dosarul nr. 10.066/325/2020/a1 al Judecătoria Timișoara și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.196D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 167 din 26 mai 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală din 27 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 10.066/325/2020/a1, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ioan-Sorin Buță în procedura de cameră preliminară.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că normele procesual penale criticate, care împiedică judecătorul de cameră preliminară să restituie cauza la procuror în cazul în care constată că rechizitoriul este neregularitar întocmit, prin prisma caracterului incomplet al urmăririi penale și a încălcării, în respectiva etapă procesuală, a unor drepturi fundamentale ale inculpatului, dacă aceste încălcări nu atrag imposibilitatea stabilirii obiectului sau a limitelor judecății, încalcă dispozițiile constituționale și ale Convenției Europene a Drepturilor Omului care reglementează dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

6. **Judecătoria Timișoara** apreciază că prevederile criticate sunt constituționale. În acest sens reține că dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură penală, care dau posibilitatea judecătorului de cameră preliminară să restituie cauza la parchet doar dacă rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3) din același act normativ, dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau a limitelor judecății, ține seama tocmai de principiul separării funcțiilor judiciare, consacrat de prevederile art. 3 din Codul de procedură penală. Reține că a permite judecătorului de cameră preliminară să restituie cauza la parchet în situația în care ar constata că urmărirea penală, în raport cu probatoriul

administrat, este incompletă ar echivala cu situația în care acesta ar trebui să evalueze dacă probele legal administrate în faza de urmărire penală sunt sau nu suficiente pentru susținerea acuzației. În acest mod se apreciază că se depășește obiectul procedurii camerei preliminare și, în mod implicit, se încalcă principiul legalității procesului penal, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală, în această etapă se verifică exclusiv legalitatea administrării probelor de către organul de urmărire penală. Așadar, în considerarea principiului separației funcțiilor judiciare, apreciază că dispozițiile legale criticate nu conțin nicio reglementare de natură să aducă atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 346 alin. (3) lit. a): „(3) *Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă: a) rechizitoriul este emis de un procuror incompetent după materie sau după calitatea persoanei ori este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății;*”;

— Art. 346 alin. (4): „(4) *În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularități ale actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecății.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate invocă atât dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, cât și prevederile art. 6 paragrafele 1 și 3 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a analizat motive de neconstituționalitate formulate în mod similar, respinse ca neîntemeiate, prin Decizia nr. 468 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 19 septembrie 2017, și Decizia nr. 118 din 15 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 4 iulie 2022. Potrivit considerentelor deciziilor precitate, procedura

de cameră preliminară a fost concepută de legiuitor ca o procedură-filtru, în cadrul căreia se examinează competența și legalitatea sesizării instanței, legalitatea actelor de urmărire penală efectuate în cauză, precum și legalitatea modului de administrare a probelor în faza de urmărire penală. Scopul acestei proceduri este acela de a identifica și de a remedia eventualele neregularități survenite sub aspectele enumerate, așa încât faza de judecată să se desfășoare cu celeritate și cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

13. Neregularitățile constatate în procedura de cameră preliminară determină sancțiuni juridice diferite, în funcție de elementele asupra cărora poartă și de consecințele pe care le-ar avea acestea în perspectiva continuării judecării. Astfel, dacă apreciază că instanța sesizată nu este competentă, judecătorul de cameră preliminară procedează potrivit dispozițiilor art. 50 și 51 din Codul de procedură penală [art. 346 alin. (6) din Codul de procedură penală], încălcarea regulilor referitoare la competența instanței sesizate determinând declinarea competenței și desesizarea acesteia, având în vedere sancțiunea nulității absolute, prevăzută de art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală pentru încălcarea dispozițiilor privind competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești (atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente). De asemenea, în cazul în care constată că una sau mai multe dintre probele administrate în faza de urmărire penală sunt nelegale, judecătorul de cameră preliminară va proceda la înlăturarea acestora din cadrul probatoriului, probele excluse neputând fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei [art. 346 alin. (5) din Codul de procedură penală], iar dacă apreciază că anumite acte de urmărire penală au fost efectuate cu nesocotirea legii, va proceda potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală, dispunând anularea lor [art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală]. În fine, atunci când observă neregularități ale rechizitoriului care fac imposibilă stabilirea obiectului sau a limitelor judecării, iar în termenul prevăzut de lege procurorul nu răspunde solicitării de remediere, judecătorul de cameră preliminară dispune restituirea cauzei la parchet [art. 346 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală], întrucât în lipsa acestor elemente instanța nu poate cunoaște persoanele și faptele cu privire la care este chemată să se pronunțe.

14. Aceeași soluție de restituire a cauzei la parchet este prevăzută de lege și pentru situația în care judecătorul de cameră preliminară exclude toate probele administrate în faza de urmărire penală [art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală]. Dacă însă înlătură numai unele dintre probele administrate în faza de urmărire penală, dosarul nu va fi restituit parchetului, ci judecata va avea loc pe baza probelor legal administrate de către organul de urmărire penală și a

probelor ce vor fi administrate nemijlocit de către instanță în etapa cercetării judecătorești.

15. În jurisprudența sa, Curtea a constatat că dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) din Codul de procedură penală — care împiedică judecătorul de cameră preliminară să dispună începerea judecării atunci când a înlăturat ca nelegale toate probele administrate în cursul urmăririi penale — țin seama tocmai de principiul separării funcțiilor judiciare, consacrat de prevederile art. 3 din Codul de procedură penală, având în vedere faptul că, într-o astfel de ipoteză, începerea judecării ar însemna ca instanța să efectueze ea însăși ancheta penală, substituindu-se organelor de urmărire penală. Pe de altă parte, a permite judecătorului de cameră preliminară să evalueze dacă probele legal administrate în faza de urmărire penală sunt sau nu suficiente pentru susținerea acuzației înseamnă depășirea obiectului procedurii camerei preliminare și, în mod implicit, încălcarea principiului legalității procesului penal, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală, în această etapă se verifică exclusiv legalitatea administrării probelor de către organul de urmărire penală. Sub acest aspect, Curtea a reținut că aptitudinea probelor de a susține acuzația se analizează de instanța de judecată în urma administrării întregului material probator [art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală], cu ocazia judecării fondului cauzei penale. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității și ale art. 126 alin. (2) referitor la stabilirea prin lege a competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată.

16. De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile ce reglementează procedura camerei preliminare nu împiedică efectuarea unei anchete efective în cauzele penale, ci, dimpotrivă, contribuie la aceasta. Astfel, prin prevederile art. 346 alin. (3) lit. c) din Codul de procedură penală, legiuitorul a stabilit că dosarul de urmărire penală se restituie parchetului dacă procurorul de caz solicită aceasta ori nu răspunde încheierii prin care judecătorul a exclus ca nelegale unele dintre probele administrate. Or, în acest fel, legiuitorul dă procurorului posibilitatea de a relua urmărirea penală în vederea desfășurării unei anchete efective. Așadar, în considerarea principiului separației funcțiilor judiciare, dacă procurorul comunică judecătorului de cameră preliminară că, în ciuda excluderii unora dintre probele administrate, menține dispoziția de trimitere în judecată, judecătorul va proceda conform dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, dispunând începerea judecării.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan-Sorin Buță în Dosarul nr. 10.066/325/2020/a1 al Judecătoriei Timișoara și constată că dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Timișoara și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ
DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Nr. 399 din 11 martie 2024

AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ
Nr. 704 din 8 martie 2024

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR
Nr. 346 din 11 martie 2024

ORDIN

pentru aprobarea criteriilor de aplicare a sancțiunii complementare de suspendare a activității, prevăzute la art. LVI alin. (13) din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung

Având în vedere prevederile:

— art. 342 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
— avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 738.190 din 5.02.2024,
în temeiul:

— art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
— art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările ulterioare;
— art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare;
— art. LVI alin. (35) din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, președintele Autorității Vamale Române și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă criteriile de aplicare a sancțiunii complementare de suspendare a activității, prevăzute la art. LVI alin. (13) din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care într-un interval de 12 luni de la data aplicării ultimei sancțiuni pentru săvârșirea contravenției prevăzute la art. LVI alin. (11) din Legea nr. 296/2023, cu modificările și completările ulterioare, contravenientul săvârșește o nouă contravenție din categoria celor prevăzute la art. LVI alin. (11) din Legea nr. 296/2023, cu modificările și completările ulterioare, pentru care a fost sancționat, se aplică sancțiunea complementară constând în suspendarea activității acestuia, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 2 și 3.

Art. 2. — În situația în care sancțiunea complementară constând în suspendarea activității contravenientului se aplică exclusiv pentru bunurile care nu sunt însoțite de documente de proveniență pe timpul depozitării, transportului și/sau comercializării, altele decât sume de bani asimilate bunurilor conform art. LVI alin. (8) din Legea nr. 296/2023, cu modificările și completările ulterioare, se aplică următoarele criterii:

a) o zi în cazul în care bunurile destinate, folosite sau rezultate din săvârșirea contravenției reprezintă, cantitativ, până la 5% inclusiv din totalul bunurilor constatate la locul transportului, depozitării și/sau comercializării;

b) 5 zile în cazul în care bunurile destinate, folosite sau rezultate din săvârșirea contravenției reprezintă, cantitativ, între 5% și 25% inclusiv din totalul bunurilor constatate la locul transportului, depozitării și/sau comercializării;

c) 10 zile în cazul în care bunurile destinate, folosite sau rezultate din săvârșirea contravenției reprezintă, cantitativ,

între 25% și 50% inclusiv din totalul bunurilor constatate la locul transportului, depozitării și/sau comercializării;

d) 15 zile în cazul în care bunurile destinate, folosite sau rezultate din săvârșirea contravenției reprezintă, cantitativ, peste 50% din totalul bunurilor constatate la locul transportului, depozitării și/sau comercializării.

Art. 3. — În situația în care sancțiunea complementară constând în suspendarea activității contravenientului se aplică exclusiv pentru sume de bani asimilate bunurilor conform art. LVI alin. (8) din Legea nr. 296/2023, cu modificările și completările ulterioare, care nu sunt însoțite de documente de proveniență pe timpul depozitării, transportului și/sau comercializării, se aplică următoarele criterii:

a) o zi în cazul în care sumele de bani reprezintă, valoric, până la 5% inclusiv din totalul sumelor înregistrate în evidențele contabile ori pentru care există documente justificative potrivit normelor în vigoare, la locul controlului;

b) 5 zile în cazul în care sumele de bani reprezintă, valoric, între 5% și 25% inclusiv din totalul sumelor înregistrate în evidențele contabile ori pentru care există documente justificative potrivit normelor în vigoare, la locul controlului;

c) 10 zile în cazul în care sumele de bani reprezintă, valoric, între 25% și 50% inclusiv din totalul sumelor înregistrate în evidențele contabile ori pentru care există documente justificative potrivit normelor în vigoare, la locul controlului;

d) 15 zile în cazul în care sumele de bani reprezintă, valoric, peste 50% din totalul sumelor înregistrate în evidențele contabile ori pentru care există documente justificative potrivit normelor în vigoare, la locul controlului.

Art. 4. — În situația în care sancțiunea complementară constând în suspendarea activității contravenientului se aplică

atât pentru bunurile care nu sunt însoțite de documente de proveniență pe timpul depozitării, transportului și/sau comercializării, cât și pentru sume de bani asimilate bunurilor, se evaluează în mod distinct criteriile de la art. 2 și 3 și se aplică sancțiunea complementară cu termenul de suspendare cel mai mare.

Art. 5. — În situația în care într-un interval de 12 luni de la data aplicării ultimei sancțiuni pentru săvârșirea contravenției prevăzute la art. LVI alin. (11) din Legea nr. 296/2023, cu modificările și completările ulterioare, contravenientul săvârșește o a treia contravenție sau mai multe, din categoria

celor prevăzute la art. LVI alin. (11) din Legea nr. 296/2023, cu modificările și completările ulterioare, pentru care a fost sancționat, începând cu a treia contravenție, suspendarea activității se dispune pentru o perioadă de 15 zile fără aplicabilitatea dispozițiilor de la art. 2 și 3.

Art. 6. — Sancțiunea complementară constând în suspendarea activității contravenientului se aplică pentru activitatea de transport, depozitare și/sau comercializare, după caz, raportat la situația de fapt constatată.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de
Administrație Fiscală,
Mioara-Nicoleta Cîrciumaru

Președintele Autorității Vamale Române,
Marcel Simion Mutescu

Președintele Autorității Naționale pentru
Protecția Consumatorilor,
Horia-Miron Constantinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

